

**การรายงานผลการอบรมวินัยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่รัฐ และการป้องกัน
ผลประโยชน์ทับซ้อนภายใต้ หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti –Corruption Education)
กระทรวงสาธารณสุข ภายใต้พันธสัญญา : สาธารณสุข ซื่อสัตย์ โปร่งใส ตื่นรู้ สู้ทุจริต จิต
พอเพียง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗**

จากการหลักสูตรการอบรมดังกล่าวโรงพยาบาลเวียงมีกลุ่มเป้าหมาย ๒๐ คน มีผู้เข้าร่วม ๒๓ คน โดยจาก
หลักสูตรดังกล่าวสามารถสรุปได้ดังนี้ แนวคิดเรื่อง conflict of interests หลักการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่
ของรัฐ มีความสัมพันธ์กับรัฐ ๒ สถานะสถานะหนึ่ง คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งเป็น
บุคคลที่ทำงานให้กับรัฐหรือตัวแทนของรัฐกับอีกสถานะหนึ่ง คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นเอกชนคนหนึ่ง

**สรุปความแตกต่างระหว่าง
ผลประโยชน์ทับซ้อนกับการทุจริตหน้าที่**

ประเด็นเปรียบเทียบ		ผลประโยชน์ทับซ้อน	การทุจริตต่อหน้าที่
๑	มีสถานะเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐ	ต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่มีบางกรณีที่กฎหมาย บัญญัติครอบคลุมไปถึงหลังจากที่พ้นจากตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่นการทำงานหลังเกษียณ (ตาม บทบัญญัติมาตรา ๑๒๗)	ต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
๒	มีอำนาจหน้าที่	มีทั้งกรณีที่มีอำนาจหน้าที่และไม่ต้องมีอำนาจหน้าที่ ๑) กรณีมีอำนาจหน้าที่ เช่น การเป็นคู่สัญญา ๒) กรณีที่ไม่ต้องมีอำนาจหน้าที่ เช่นการรับ ประโยชน์ต่างๆ	ต้องมีอำนาจหน้าที่
๓	เพื่อให้ตนเอง/ผู้อื่นได้ ประโยชน์	ตนเอง/ผู้อื่นได้ประโยชน์	ตนเอง/ผู้อื่นได้ประโยชน์
๔	มีเจตนาทุจริต	มี/ไม่มีเจตนาทุจริตก็ได้	ต้องมีเจตนาทุจริต

รูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อน ๑๐ รูปแบบ

๑. การรับผลประโยชน์ต่างๆ ได้แก่ ทรัพย์สิน ของขวัญ การลดราคา การรับความบันเทิง การรับบริการ การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันนี้
๒. การทำธุรกิจกับตัวเองหรือเป็นคู่สัญญา เป็นการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ เข้าไปมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานที่ตนสังกัด โดยอาจจะเป็นเจ้าของบริษัทที่ทำสัญญาเอง หรือเป็นของเครือญาติสถานการณ์เช่นนี้เกิดบทบาทที่ขัดแย้ง หรือเรียกได้ว่าเป็นทั้งผู้ซื้อและผู้ขายในเวลาเดียวกัน
๓. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสาธารณะหรือหลังเกษียณ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากตำแหน่งสาธารณะ และไปทำงานในบริษัทเอกชนที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกันหรือบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเดิม โดยบุคคลผู้เคยดำรงตำแหน่งในสาธารณะมาก่อน
๔. การทำงานพิเศษ เช่น การรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการ โดยอาศัยตำแหน่งในราชการ
๕. การรู้ข้อมูลภายใน การที่ตนเองรู้ข้อมูลภายในและนำข้อมูลไปให้พวกพ้อง
๖. การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนำเอาทรัพย์สินของราชการไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว
๗. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง การที่ผู้ดำรงการเมืองอนุมัติโครงการไปลงพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง เพื่อหาเสียง
๘. การใช้ตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง เช่นระบบอุปถัมภ์
๙. การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น การที่เจ้าหน้าที่รัฐใช้ตำแหน่งในการแทรกแซง การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โดยมิชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย
๑๐. รูปแบบอื่นๆ นอกเหนือจาก ๙ ข้อ

วินัย ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่รัฐ และการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน ภายใต้หลักสูตรด้าน ทฤษฎีศึกษา

คำว่า “วินัย” พิจารณาได้ ๒ ความหมาย

๑. หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติ ที่ทางราชการกำหนดให้ข้าราชการ/จนท. จะต้องยึดถือและปฏิบัติ

๒. หมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรม ที่ข้าราชการ/จนท. แสดงออกมาในทางที่ถูกที่ควรอันเป็นการควบคุมตนเองให้แสดงพฤติกรรมที่ถูกระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือแบบแผนที่ทางราชการกำหนดไว้

จุดมุ่งหมายและขอบเขตของวินัย

๑. เพื่อประโยชน์ของราชการ
๒. เพื่อความเจริญ/ความสงบเรียบร้อยของราชการ
๓. เพื่อให้ราชการดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพ
๔. เพื่อชื่อเสียงของทางราชการ

ดังนั้น ขอบเขตวินัย จึงควรอยู่ภายในกรอบแห่งความมุ่งหมายดังกล่าว การกระทำใดของข้าราชการ/จนท. ที่ไม่มีผลกระทบต่อจุดมุ่งหมายการกระทำนั้นก็ไม่ควรจะอยู่ในข่ายผิดวินัย การดำเนินการทางวินัย หมายถึง การดำเนินการทั้งหลายที่กระทำเป็นพิธีการตามกฎหมาย เช่น เมื่อข้าราชการพลเรือนมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ได้แก่ การสืบสวนหรือสอบสวนการพิจารณาความผิด และกำหนดโทษการสั่งลงโทษหรืองดโทษการดำเนินการต่าง ๆ ระหว่างการสอบสวนพิจารณาความผิด เช่น ให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการ ไว้ก่อน

ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ หมายถึง ต้องอุทิศหรือสละเวลาทั้งหมดเพื่อปฏิบัติราชการตามที่ราชการต้องการ รวมทั้งเวลานอกเหนือจากเวลาปฏิบัติราชการตามปกติในกรณีทางราชการมีงานเร่งด่วนที่จำเป็น จะต้อง ให้ราชการปฏิบัตินอกเวลา

- “ละทิ้งหน้าที่ราชการ” หมายถึง ไม่อยู่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ซึ่งได้แก่การไม่มายังสถานที่ราชการเพื่อปฏิบัติตามหน้าที่หรือเพื่อให้ผู้บังคับบัญชามอบหมายงานให้ปฏิบัติ รวมทั้งการมายังสถานที่ราชการแล้วไม่อยู่ปฏิบัติงานละทิ้งไปไม่อยู่ในสถานที่ที่ควรอยู่
- “ทอดทิ้งหน้าที่ราชการ” หมายถึง มาอยู่ในสถานที่ราชการแต่ไม่สนใจไปธุระ ไม่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ปล่อยให้งานค้างค้ำ
- “ขาดราชการ” หมายถึง ไม่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ตั้งแต่ครั้งวันเป็นต้นไป

กฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ.๒๕๕๒ ข้อ ๘(๔)

ในครั้งปีที่แล้วมา ต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

■ “หนีราชการ” ไม่มาปฏิบัติราชการตามหน้าที่ และไม่ได้รับอนุญาตการลา ม.๑๖

■ พระราชกฤษฎีกา การจ่ายเงินเดือนฯ พ.ศ.๒๕๓๕

ข้าราชการที่...หนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือน... สำหรับวันที่หนีราชการ

การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ โดย ไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง

■ การละทิ้งหน้าที่ราชการไม่จำกัดเวลานาน้อย

■ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร นั้น พิจารณาจากพฤติการณ์ สาเหตุ และเหตุผลความจำเป็นถึงขนาดที่ จะต้องละทิ้งหน้าที่ราชการ

■ เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และเป็นผลโดยตรงจากการละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น

ละทิ้งหน้าที่ หรือทอดทิ้งหน้าที่ในคราวเดียวกัน เป็น เวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือ

โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

• การละทิ้งหน้าที่ราชการต่อเนื่องโดยไม่ได้มาหรือไม่ได้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการเลยเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน คือตั้งแต่ ๑๕ วันครั้ง ขึ้นไป

• การนับวันละทิ้งหน้าที่ราชการในกรณีที่มิวันหยุดราชการอยู่ในช่วงกลางของเวลา ต้องนับ วันหยุดราชการนั้นเป็นวันละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันด้วย

• เหตุถูกสั่งให้ออกจากราชการ ๖ กรณี

๑. เจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอ

๒. ขาดคุณสมบัติทั่วไป/ต้องห้าม

- ไม่มีสัญชาติไทย

- ไม่เลือกมโนปณิธานของชาติ

- ดำรงตำแหน่งการเมือง

- ยังถูกสั่งพักฯ/ให้ออกไว้ก่อน

- ล้มละลาย

- เคยต้องรับโทษที่สุดให้จำคุกคดีอาญา (ยกเว้นประมาท/ลหุโทษ)

๓. ปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพฯ

๔. หย่อนฯ-บกพร่อง-ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ฯ

๕. มีมลทินหรือมัวหมอง

๖. ต้องรับโทษจำคุกที่สุดในความผิดประมาท/ลหุโทษ หรือ ต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาลซึ่งยังไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลด หรือไล่ออก